

(„Службени гласник Републике Српске“ бр. 67/13)

**ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Члан 1.

У Кривичном закону Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, бр. 49/03, 108/04, 37/06, 70/06, 73/10 и 1/12) назив члана и члан 3а. мијењају се и гласе:

„Нема казне без кривице

Члан 3а.

Нико не може бити кажњен, нити се према њему могу изрећи упозоравајуће санкције ако није крив за учињено дјело.“

Члан 2.

Члан 12а. брише се.

Члан 3.

Члан 18. мијења се и гласи:

„(1) Није крив учинилац који у вријеме извршења кривичног дјела није био свјестан неког његовог законског обиљежја или који је погрешно сматрао да постоје околности према којима би, да су оне стварно постојале, то дјело било дозвољено.

(2) Ако је учинилац у заблуди из става 1. овог члана био усљед нехата, крив је за кривично дјело учињено из нехата када закон за то дјело прописује кажњавање и за нехат.“

Члан 4.

У члану 24. став 3. брише се.

Члан 5.

У члану 35. у ставу 3. број: „500“ замјењује се бројем: „300“.

Члан 6.

У члану 36. у ставу 3. ријечи: „с тим да не може прекорачити прописану казну за то дјело“ замјењују се ријечима: „али затвор у том случају не може бити дужи од двије године“.

Члан 7.

У члану 37. став 3. мијења се и гласи:

„(3) Ако је кривично дјело учињено из мржње, како је прописано у члану 147. став 25. овог закона, суд ће то узети као отежавајућу околност, осим ако мржња није квалификаторна околност тог кривичног дјела.”

Члан 8.

У члану 39. у ставу 1. тачка 5) број: „500“ замјењује се бројем: „300“.

Члан 9.

У члану 41. у ставу 2. ријеч: „окривљен“ замјењује се ријечју: „откривен“.

Члан 10.

У члану 42. у ставу 2. у тачки 4) број: „50.000“ замјењује се бројем: „100.000“.

Члан 11.

Члан 42а. мијења се и гласи:

„(1) Продужено кривично дјело чини више истих или истоврсних кривичних дјела учињених у временској повезаности од истог учиниоца и која представљају јединствену цјелину у правном смислу због постојања најмање двије од сљедећих околности: истовјетности оштећеног, истоврсности предмета дјела, коришћења исте ситуације или истог трајног односа, јединства мјеста или простора извршења дјела или јединственог умишљаја учиниоца.

(2) Кривична дјела управљена против личних добара могу изузетно чинити продужено кривично дјело само ако су учињена према истом лицу.

(3) Не могу чинити продужено кривично дјело она дјела која по својој природи не допуштају спајање у једно дјело.

(4) Ако продужено кривично дјело обухвата различите облике истог дјела, продужено кривично дјело ће се правно квалификовати као најтеже од тих кривичних дјела.

(5) Ако продужено кривично дјело обухвата дјела чија су законска обиљежја одређени новчани износи, продуженим кривичним дјелом је остварен износ једнак збиру износа остварених појединачним дјелима уколико је то обухваћено јединственим умишљајем учиниоца.

(6) За продужено кривично дјело може се изрећи казна већа од прописане казне за кривично дјело утврђено као продужено кривично дјело, али не смије прећи двоструку мјеру прописане казне, нити највећу мјеру те врсте казне.

(7) Кривично дјело које није обухваћено продуженим кривичним дјелом у правоснажној судској пресуди представља посебно кривично дјело или улази у састав посебног продуженог кривичног дјела.“

Члан 12.

Члан 47. мијења се и гласи:

„(1) Условна осуда се може изрећи када је учиниоцу утврђена казна затвора у трајању до двије године и када суд на основу околности из става 3. овог члана оцијени да се од учиниоца основано може очекивати да убудуће неће вршити кривична дјела и без извршења казне којом му се пријети.

(2) Условна осуда се не може изрећи за кривична дјела за која је предвиђена казна затвора најмање три године.

(3) При одлучивању да ли ће изрећи условну осуду, суд ће, водећи рачуна о сврси условне осуде, посебно узети у обзир личност учиниоца, његов ранији живот, његово понашање послије извршеног кривичног дјела, степен кривице и друге околности под којима је кривично дјело извршено.“

Члан 13.

Члан 48. мијења се и гласи:

„(1) Суд ће опозвати условну осуду ако осуђени у вријеме провјеравања учини једно или више кривичних дјела за која је изречена казна затвора од двије године или у дужем трајању.

(2) Ако осуђени у вријеме провјеравања учини једно или више кривичних дјела за која је изречена казна затвора мања од двије године или новчана казна, суд ће, након што оцијени све околности које се односе на учињена кривична дјела и учиниоца, а посебно сродност учињених кривичних дјела, њихов значај и побуде из којих су учињена, одлучити да ли ће опозвати условну осуду. При томе суд је везан забраном изрицања условне осуде ако учиниоцу за кривична дјела утврђена у условној осуди и за нова кривична дјела треба изрећи казну преко двије године затвора из става 1. овог члана.

(3) Ако опозове условну осуду, суд ће примјеном одредаба члана 43. овог закона изрећи јединствену казну и за раније учињено и за ново кривично дјело, узимајући казну из опозване условне осуде као утврђену.

(4) Ако не опозове условну осуду, суд може за ново учињено кривично дјело изрећи условну осуду или казну. Ако суд нађе да и за ново кривично дјело треба изрећи условну осуду, примјеном одредаба члана 43. овог закона утврдиће јединствену казну и за раније учињено и за ново кривично дјело и одредиће ново вријеме провјеравања, у складу са чланом 47. став 1. овог закона рачунајући од дана правоснажности нове пресуде. Осуђеном коме за ново кривично дјело буде изречен затвор вријеме проведено на издржавању ове казне не рачуна се у вријеме провјеравања утврђено условном осудом за раније дјело.“

Члан 14.

Члан 49. мијења се и гласи:

„(1) Суд ће опозвати условну осуду ако послије њеног изрицања утврди да је осуђени извршио кривично дјело прије него што је условно осуђен и ако оцијени да не би било основа за изрицање условне осуде да се знало за то дјело. У том случају примијениће одредбу члана 48. став 3. овог закона.

(2) Ако суд не опозове условну осуду, примијениће одредбу члана 48. став 4. овог закона.“

Члан 15.

У члану 51. у ставу 1. послије ријечи: „Ако осуђени у том времену учини кривично дјело“ додају се ријечи: „које повлачи опозивање условне осуде“.

Члан 16.

У члану 56. у тачки 5. послије ријечи: „предмета“ додаје се запета и нове т. 6, 7. и 8. које гласе:

- „6. забрана приближавања и комуникације са одређеним лицем,
- 7. обавезан психосоцијални третман,
- 8. удаљење из заједничког домаћинства“.

Члан 17.

У члану 60. став 1. мијења се и гласи:

„(1) Мјеру безбједности забране потпуног или дјелимичног обављања позива, дужности или дјелатности суд ће изрећи учиниоцу који је злоупотребио свој позив, дужност или дјелатност за извршење кривичног дјела, ако постоји опасност да ће обављањем тог позива, дужности или дјелатности поново извршити кривично дјело.“

Члан 18.

Послије члана 62. додају се нови чл. 62а, 62б. и 62в. који гласе:

„Забрана приближавања и комуникације са одређеним лицем

Члан 62а.

(1) Учиниоцу кривичног дјела са елементима насиља суд може за одређено вријеме забранити приближавање оштећеном на одређеној удаљености, забранити приступ у простор око мјеста становања или мјеста рада, односно даљу комуникацију са оштећеним, ако се оправдано може очекивати да би даље вршење таквих радњи од учиниоца кривичног дјела било опасно по оштећеног.

(2) Мјером безбједности из става 1. овог члана може се учиниоцу кривичног дјела забранити приближавање и комуникација са другим лицем, уколико би такво понашање од учиниоца представљало психичко узнемиравање оштећеног.

(3) Мјера безбједности забране приближавања и комуникације са одређеним лицем може се извршити, под условима утврђеним у ставу 1. овог члана, уз издржавање казне затвора или уз рад за опште добро на слободи, или уз условну осуду.

(4) Мјера из става 1. овог члана траје док трају разлози због којих је изречена, а најдуже три године, с тим да се вријеме проведено у затвору, односно установи за чување и лијечење не урачунава у вријеме трајања ове мјере.

(5) Ако учинилац у вријеме извршавања рада за опште добро на слободи, који му је изречен као замјена за казну затвора, прекрши забрану приближавања или комуникације из ст. 1. или 2. овог члана, суд ће донијети одлуку о извршењу казне затвора.

(6) Ако учинилац током времена провјеравања одређеног условном осудом прекрши забрану приближавања или комуникације из ст. 1. или 2. овог члана, суд ће опозвати условну осуду и изрећи утврђену казну.

Обавезан психосоцијални третман

Члан 62б.

(1) Учиниоцу који је учинио кривично дјело са елементима насиља суд може изрећи обавезан психосоцијални третман, ако на основу ранијег живота учиниоца и психичких карактеристика његове личности, утврди да постоји опасност да ће поновити такво или слично дјело и да је ради отклањања ове опасности потребан психосоцијални третман.

(2) Под условима из става 1. овог члана мјера безбједности обавезног психосоцијалног третмана може се извршити уз издржавање казне затвора или уз рад за опште добро на слободи или уз условну осуду.

(3) Мјера из става 1. овог члана траје док не престану разлози због којих је изречена, али најдуже до истека издржавања казне затвора или извршења рада за опште добро на слободи или истека времена провјеравања уз условну осуду, а извршава се у установи за извршење казне затвора или другој одговарајућој установи.

(4) Под условима из става 2. овог члана, обавезан психосоцијални третман се може наставити изван одговарајуће установе након што је осуђени условно отпуштен. Ако осуђени не настави психосоцијални третман, условни отпуст ће се опозвати.

(5) Ако се учинилац у вријеме извршавања рада за опште добро на слободи, који му је изречен као замјена за казну затвора, не подвргне обавезном психосоцијалном третману, суд ће донијети одлуку о извршењу казне затвора.

(6) Ако се учинилац током времена провјеравања одређеног условном осудом не подвргне обавезном психосоцијалном третману, суд ће поступити у складу са чланом 50. овог закона.

Удаљење из заједничког домаћинства Члан 62в.

(1) Учиниоцу који је извршио кривично дјело са елементима насиља према лицу с којим живи у заједничком домаћинству, суд може изрећи мјеру безбједности – удаљење из заједничког домаћинства, ако постоји висок степен опасности да ће учинилац поново извршити насиље према члану заједничког домаћинства и да је ради отклањања ове опасности неопходно његово удаљење из заједничког домаћинства.

(2) Мјера безбједности из става 1. овог члана траје док не престану разлози због којих је изречена, али најдуже до извршења рада за опште добро на слободи или истека времена провјеравања уз условну осуду, а у вријеме њеног трајања не урачунава се вријеме које је учинилац провео у казненопоправној установи или установи за лијечење.

(3) Ако учинилац у вријеме извршавања рада за опште добро на слободи, који му је изречен као замјена за казну затвора, прекрши мјеру безбједности из става 1. овог члана, суд ће донијети одлуку о извршењу казне затвора.

(4) Ако осуђени не поступи по мјери безбједности или прекрши ову мјеру, условни отпуст ће се опозвати.

(5) Учиниоца кривичног дјела којем је изречена ова мјера безбједности, дужан је да у присуству полицијског службеника одмах по правоснажности пресуде напусти стан, кућу или неки други стамбени простор који чини заједничко домаћинство са жртвом.“

Члан 19.

У члану 112. у ставу 2. последије ријечи: „или продужити“ додаје се запета и ријечи: „а уколико последица проузрокована тим дјелом наступи касније, застарјелост кривичног гоњења тече од дана када је последица наступила“.

Послије става 6. додаје се нови став 7. који гласи:

„(7) Застарјевање за кривична дјела против полног интегритета, брака и породице учињена на штету лица млађих од 18 година почиње тећи од дана пунољетства оштећеног.“

Члан 20.

У члану 147. став 3. мијења се и гласи:

„(3) Службено лице је изабрани или именовани функционер у органима законодавне, извршне и судске власти Републике Српске, јединице локалне самоуправе и у другим државним органима и јавним установама или службама које врше одређене

управне, стручне и друге послове у оквиру права и дужности власти која их је основала; судија уставног суда, судија, тужилац, правобранилац; лице које стално или повремено врши службену дужност у наведеним јавним органима или установама, нотар, извршитељ и арбитар, овлашћено лице у привредном друштву или у другом правном лицу којем је законом или другим прописом донесеним на основу закона или закљученог уговора о арбитражи повјерено вршење јавних овлашћења, а које у оквиру тих овлашћења врши одређену дужност, те друго лице које врши одређену службену дужност на основу овлашћења из закона или другог прописа донесеног на основу закона и лице којем је фактички повјерено вршење појединих службених дужности. Када је као учинилац одређеног кривичног дјела означено службено лице, лица из овог става могу бити учиниоци тих дјела ако из обиљежја појединог кривичног дјела или из појединог прописа не произлази да учинилац може бити само неко од тих лица.“

Став 6. мијења се и гласи:

„(6) Страним службеним лицем сматра се лице које је члан, функционер или службеник законодавног или извршног органа стране државе, лице које је судија, поротник, члан, функционер или службеник суда стране државе или међународног суда, тужилац, лице које је члан, функционер или службеник међународне организације и њених органа, као и лице које је арбитар у страниј или међународној арбитражи.“

Став 25. мијења се и гласи:

„(25) Кривично дјело из мржње је дјело извршено у потпуности или дјелимично због расне, националне или етничке припадности, језика, вјерског увјерења, боје коже, пола или сексуалне оријентације, здравственог статуса или родног идентитета неког лица.“

Послије става 25. додаје се нови став 26. који гласи:

„(26) Кад је радња кривичног дјела одређена трајним глаголом, кривично дјело је учињено ако је радња учињена једном или више пута.“

Члан 21.

У члану 149. у ставу 1. у тачки 2) последије ријечи: „безобзирне освете“ додаје се запета и ријеч: „мржње“, а ријечи: „или из мржње“ бришу се.

Члан 22.

У члану 153. у ставу 3. ријечи: „по чл. 150. или 151. овог закона“ замјењују се ријечима: „казном затвора најмање пет година“.

Члан 23.

У члану 155. у ставу 3. број: „1.“ замјењује се бројем: „2.“.

Члан 24.

У члану 156. у ставу 2. последије ријечи: „или трајно и тешко нарушење његовог здравља или унакаженост“ додају се ријечи: „или је дјело извршено из мржње“.

Став 3. брише се.

Став 6. мијења се и гласи:

„(6) Ко дјело из ст. 1, 2. и 3. овог члана учини намах, доведен без своје кривице у јаку раздраженост нападом, тешким злостављањем или тешким вријеђањем од стране повријеђеног, казниће се за дјело из ст. 1. и 2. овог члана затвором до три године, а за дјело из става 3. овог члана затвором од шест мјесеци до пет година.“

Досадашњи ст. 4, 5. и 6. постају ст. 3, 4. и 5.

Члан 25.

Назив члана и члан 168. мијењају се и гласе:

„Злостављање, мучење и друго нељудско и понижавајуће поступање

Члан 168.

(1) Ко злоставља другог или према њему поступа на начин којим се vriјеђа људско достојанство, казниће се затвором до двије године.

(2) Ко примјеном силе, пријетње или на други недозвољен начин другоме нанесе велику бол или тешке патње с циљем да од њега или неког другог лица добије признање, исказ или обавјештење, или да се он или неко друго лице застраши или незаконито казни или то учини из било којег другог разлога заснованог на било ком облику дискриминације, казниће се затвором од шест мјесеци до пет година.

(3) Ако дјело из ст. 1. и 2. овог члана учини службено лице у вршењу службе, казниће се за дјело из става 1. овог члана затвором од шест мјесеци до пет година, а за дјело из става 2. овог члана затвором од једне до десет година.“

Члан 26.

У члану 193. у ставу 2. последије ријечи: „или је истом приликом извршено више силовања од стране више лица,“ додају се ријечи: „или је силовање извршено из мржње“, а ријечи: „најмање пет“ замјењују се ријечима: „од три до петнаест година“.

Став 3. мијења се и гласи:

„(3) Ако је услед дјела из ст. 1. и 2. овог члана наступила смрт лица према којем је дјело извршено, учинилац ће се казнити затвором најмање десет година.“

Ст. 4. и 5. бришу се.

Досадашњи став 6. постаје став 4.

Члан 27.

У члану 194. у ставу 1. ријечи: „једне до осам“ замјењују се ријечима: „једне до десет“.

Став 3. мијења се и гласи:

„(3) Ако је услед дјела из ст. 1. и 2. овог члана наступила смрт лица према којем је дјело извршено, учинилац ће се казнити затвором најмање десет година.“

Став 4. брише се.

Члан 28.

Назив члана 198. „Трговина људима ради вршења проституције“ мијења се и гласи: „Навођење на проституцију“.

У истом члану, ст. 2, 3. и 4. бришу се.

У ставу 5. ријечи: „принуђава, наводи или подводи“ замјењују се ријечима: „наводи, подстиче или намамљује“.

Досадашњи став 5. постаје став 2.

Члан 29.

Послије члана 198. додају се нови чл. 198а, 198б. и 198в. који гласе:

„Трговина људима

Члан 198а.

(1) Ко силом, пријетњом или другим облицима принуде, отмицом, преваром или обманом, злоупотребом односа повјерења, зависности или беспомоћности, тешких прилика другог лица, давањем или примањем новца или друге користи, врбује, превезе, пребаци, преда, прода, купи, посредује у продаји, сакрије, прими или држи друго лице, а у циљу искоришћавања или експлоатације његовог рада, вршења кривичног дјела, проституције, коришћења у порнографске сврхе, успостављања ропског или неког сличног односа, присилног брака, присилне стерилизације, ради одузимања органа или дијелова тијела, ради коришћења у оружаним снагама или других облика искоришћавања, казниће се затвором најмање три године.

(2) Ко одузме, задржава, фалсификује или уништи личне идентификационе исправе ради вршења дјела из става 1. овог члана, казниће се затвором од двије до дванаест година.

(3) Ако је дјело из ст. 1. и 2. овог члана извршено у саставу организоване групе, учинилац ће се казнити затвором најмање пет година.

(4) Ко користи или омогући другом коришћење сексуалних услуга или других видова експлоатације, а био је свјестан да је ријеч о жртви трговине људима, казниће се затвором од шест мјесеци до пет година.

(5) Ако дјело из ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана изврши службено лице у вршењу службе, казниће се затвором најмање осам година.

(6) Ако је усљед дјела из ст. 1. и 3. овог члана наступила тешка тјелесна повреда, тешко нарушавање здравља или смрт једног или више лица, учинилац ће се казнити затвором најмање десет година.

(7) Пристанак жртве на било који облик искоришћавања из става 1. овог члана не утиче на постојање кривичног дјела трговине људима.

(8) Предмети, превозна средства и објекти коришћени за извршење дјела из овог члана одузеће се.

Трговина малољетним лицима

Члан 198б.

(1) Ко врбује, превезе, пребаци, преда, прода, купи, посредује у продаји, сакрива, држи или прихвати лице млађе од 18 година ради искоришћавања или експлоатације његовог рада, вршења кривичног дјела, проституције или других облика сексуалног искоришћавања, порнографије, успостављања ропског или неког сличног односа, присилног брака, присилне стерилизације, незаконитог усвојења или њему сличног односа, ради одузимања органа или дијелова тијела, ради коришћења у оружаним снагама или других облика искоришћавања, казниће се затвором најмање пет година.

(2) Ко дјело из става 1. овог члана изврши примјеном силе, озбиљне пријетње или другим облицима принуде, довођењем у заблуду, отмицом, уцјеном, злоупотребом свог

положаја, односа повјерења, зависности или беспомоћности, тешких прилика другог, давањем новца или друге користи, казниће се затвором најмање осам година.

(3) Ко користи или омогући другом коришћење сексуалних услуга или других видова експлоатације малољетног лица, а био је свјестан да је ријеч о жртви трговине људима, казниће се затвором најмање пет година.

(4) Ко одузме, задржава, фалсификује или уништи личне идентификационе исправе ради вршења дјела из ст. 1. и 2. овог члана, казниће се затвором од три до петнаест година.

(5) Ако је дјело из ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана извршено у саставу организоване криминалне групе, учинилац ће се казнити затвором најмање десет година.

(6) Ако дјело из ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана изврши службено лице у вршењу службе, казниће се затвором најмање осам година.

(7) Ако је усљед дјела из ст. 1. и 3. овог члана наступила тешка тјелесна повреда, тешко нарушавање здравља или смрт једног или више лица, учинилац ће се казнити затвором најмање десет година.

(8) Пристанак малољетног лица на било који облик искоришћавања из става 1. овог члана не утиче на постојање овог кривичног дјела.

(9) Премети, превозна средства и објекти коришћени за извршење дјела из овог члана одузеће се.

Организовање групе или злочиначког удружења за извршење кривичних дјела
трговине људима и трговине малољетним лицима
Члан 198в.

(1) Ко организује криминалну групу, удружење или злочиначко удружење за извршење кривичних дјела из чл. 198а. и 198б. овог закона, казниће се затвором од три до петнаест година.

(2) Ко постане припадник групе или удружења из става 1. овог члана или на други начин помаже групу или удружење, казниће се затвором од једне до десет година.“

Члан 30.

Члан 208. мијења се и гласи:

„(1) Ко примјеном насиља, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, тјелесни интегритет или душевно здравље члана своје породице или породичне заједнице и тиме доведе до повреде физичког или психичког интегритета пасивног субјекта, казниће се новчаном казном или казном затвора од три мјесеца до три године.

(2) Ако је при извршењу дјела из става 1. овог члана коришћено оружје, опасно оруђе или друго средство погодно да тијело тешко повриједи или здравље наруши, учинилац ће се казнити затвором од шест мјесеци до пет година.

(3) Ако је усљед дјела из ст. 1. и 2. овог члана наступила тешка тјелесна повреда или тешко нарушавање здравља или су она учињена према лицу млађем од 18 година или у присуству лица млађег од 18 година, учинилац ће се казнити затвором од двије до десет година.

(4) Ако је усљед дјела из ст. 1, 2. и 3. овог члана наступила смрт члана породице или породичне заједнице, учинилац ће се казнити затвором од три до петнаест година.

(5) Ко лиши живота члана породице или породичне заједнице којег је претходно злостављао, казниће се затвором од најмање десет година.

(6) Ко прекрши мјере заштите од насиља у породици које му је суд одредио на основу закона, казниће се новчаном казном и затвором од три мјесеца до три године.

(7) Чланом породице или породичне заједнице, у смислу овог кривичног дјела, сматрају се супружници или бивши супружници и њихова дјеца и дјеца сваког од њих, ванбрачни партнери или бивши ванбрачни партнери, њихова дјеца или дјеца сваког од њих, сродници по тазбини закључно до другог степена без обзира на чињеницу да је брачна заједница престала, родитељи садашњих и бивших брачних и ванбрачних партнера, сродници из потпуног усвојења у правој линији без ограничења, а у побочној закључно са четвртим степеном, као и сродници из непотпуног усвојења, лица која везује однос старатељства, лица која живе или су живјела у истом породичном домаћинству, без обзира на сродство, те лица која имају заједничко дијете или је дијете зачето, иако никада нису живјела у истом породичном домаћинству.“

Члан 31.

Члан 226. мијења се и гласи:

„(1) Ко се свјесно не придржава прописа који се односе на закључивање уговора о раду и престанку радног односа, плате и друга примања из радног односа, радно вријеме, паузе, одморе, годишње одморе, или одсуства, заштиту жена, омладине и лица са инвалидитетом, заштиту радница због трудноће и родитељства, заштиту старијих радника, забрану прековременог или ноћног рада или плаћања прописане накнаде, и тиме ускрати раднику право које му припада или му га ограничи, казниће се новчаном казном или затвором до три године.

(2) Ако је дјело из става 1. овог члана имало за посљедицу неоправдано неплаћање пет плата дјелимично или у цијелости или губитак права које проистиче из неплаћених доприноса, а утврди се да су за исплату постојала средства, учинилац ће се казнити затвором од шест мјесеци до пет година.

(3) Казном из става 2. овог члана казниће се онај ко радници прекине радни однос због трудноће, или од запослене раднице захтијева изјаву да ће у том случају дати отказ уговора о раду или прихватити споразумни раскид радног односа.“

Члан 32.

У члану 249. став 3. мијења се и гласи:

„(3) Казном из става 2. овог члана казниће се учинилац који кривично дјело из ст. 1. и 2. овог члана учини из мржње.“

Члан 33.

Послије члана 264. додаје се нови члан 264а. који гласи:

„Злоупотреба у поступку јавне набавке

Члан 264а.

(1) Одговорно лице у привредном друштву или другом субјекту привредног пословања које има својство правног лица или предузетник који у поступку јавне набавке поднесе понуду засновану на лажним подацима, или се на недозвољен начин договара са осталим понуђачима, или предузме друге противправне радње у намјери да тиме утиче на доношење одлука наручиоца у било којој фази поступка јавне набавке, казниће се затвором од шест мјесеци до пет година.

(2) Уколико је дјело из става 1. овог члана учињено у поступку јавне набавке чија је вриједност већа од три милиона конвертибилних марака, учинилац ће се казнити затвором од једне до десет година.

(3) Учишилац који добровољно открије да се понуда заснива на лажним подацима или на недозвољеном договору са осталим понуђачима, или да је предузео друге противправне радње у намјери да утиче на доношење одлука наручиоца прије него што он донесе одлуку о избору понуде, може се блаже казнити или ослободити од казне.“

Члан 34.

У члану 305. послије става 1. ознака става 2: „(1)“ замјењује се ознаком: „(2)“.

Члан 35.

У члану 307. у ставу 1. ријеч: „њихово“ замјењује се ријечју: „њено“.

Члан 36.

Члан 351. мијења се и гласи:

„(1) Службено или одговорно лице које захтијева или прими поклон или другу корист или које прими обећање поклона или друге користи за себе или другог да у оквиру свог службеног овлашћења или у вези са својим службеним овлашћењем изврши службену радњу коју не би смјело извршити, или да не изврши службену радњу коју би морало извршити, казниће се затвором од двије до десет година.

(2) Службено или одговорно лице које захтијева или прими поклон или другу корист, или које прими обећање поклона или друге користи за себе или другог да у оквиру свог овлашћења или у вези са својим овлашћењем изврши службену радњу коју би морало извршити, или да не изврши службену радњу коју не би смјело извршити, казниће се затвором од једне до осам година.

(3) Службено или одговорно лице које послије извршења, односно неизвршења службене радње, наведене у ст. 1. и 2. овог члана, а у вези са њом, захтијева или прими поклон или другу корист, казниће се затвором од три мјесеца до три године.

(4) Страно службено или одговорно лице које учини дјело из ст. 1. до 3. овог члана казниће се казном за то дјело.

(5) Примљени поклон или имовинска корист стечена извршењем дјела из овог члана одузеће се.“

Члан 37.

Члан 352. мијења се и гласи:

„(1) Ко службеном или одговорном лицу учини, понуди или обећа поклон или другу корист да у оквиру свог службеног овлашћења или у вези са својим службеним овлашћењем изврши службену радњу коју не би смјело извршити или да не изврши службену радњу коју би морало извршити или ко посредује при оваквом подмићивању службеног лица, казниће се затвором од шест мјесеци до пет година.

(2) Ко службеном или одговорном лицу учини, понуди или обећа поклон или другу корист да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју би морало извршити или да не изврши службену радњу коју не би смјело извршити или ко посредује при оваквом подмићивању службеног лица, казниће се затвором до три године.

(3) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана примјењују се и када је мито дато, понуђено или обећано страном службеном или одговорном лицу.

(4) Учиниолац дјела из ст. 1. и 3. овог члана који је дјело пријавио прије него што је сазнао да је оно откривено, може се ослободити од казне.

(5) Дати поклон, односно друга корист која буде одузета од лица које је примило мито може се у случају из става 4. овог члана вратити лицу које је дало мито.“

Члан 38.

Назив члана и члан 353. мијењају се и гласе:

„Трговина утицајем

Члан 353.

(1) Ко захтијева или прими награду или какву другу корист за себе или другог, непосредно или преко трећег лица, да коришћењем свог службеног или друштвеног положаја или стварног или претпостављеног утицаја, посредује да се изврши или не изврши нека службена радња, казниће се затвором од једне до пет година.

(2) Ко другом непосредно или преко трећег лица понуди или да награду или какву другу корист да, коришћењем свог службеног или друштвеног положаја или стварног или претпостављеног утицаја, посредује да се изврши или не изврши нека службена радња, казниће се затвором до три године.

(3) Ко користећи свој службени или друштвени положај или стварни или претпостављени утицај посредује да се изврши службена радња која се не би смјела извршити или да се не изврши службена радња која би се морала извршити, казниће се затвором од једне до осам година.

(4) Ко другом непосредно или преко трећег лица обећа, понуди или да награду или какву другу корист да, користећи свој службени или друштвени положај или стварни или претпостављени утицај, посредује да се изврши службена радња која се не би смјела извршити или да се не изврши службена радња која би се морала извршити, казниће се затвором од шест мјесеци до пет година.

(5) Ако је за посредовање из става 3. овог члана захтијевана или примљена награда или каква корист, учинилац ће се казнити затвором од двије до дванаест година.

(6) Страно службено или одговорно лице које учини дјело из ст. 1. до 4. овог члана казниће се за то дјело.

(7) Награда или имовинска корист стечена извршењем дјела из овог члана одузеће се.“

Члан 39.

Члан 361а. брише се.

Члан 40.

Назив члана и члан 369. мијењају се и гласе:

„Ометање правде

Члан 369.

(1) Ко другог позива на отпор или на неизвршење судских одлука или на други начин омета вођење судског поступка, казниће се затвором до три године и новчаном казном.

(2) Ко примјеном силе, пријетњом употребе силе или на други начин омета или спријечи судију, тужиоца или замјеника тужиоца у вршењу судијске или тужилачке дужности, казниће се затвором од шест мјесеци до пет година и новчаном казном.

(3) Ако приликом извршења дјела из става 2. овог члана учинилац нанесе тјелесне повреде лицима наведеним у ставу 2. овог члана, казниће се затвором од једне до десет година.

(4) Ако је дјело из става 2. овог члана учињено пријетњом убиством, отмицом, употребом оружја или у саставу групе, учинилац ће се казнити затвором од двије до дванаест година.

(5) Ако је приликом извршења дјела из става 2. овог члана наступила смрт неког од наведених лица, учинилац ће се казнити затвором најмање осам година.“

Члан 41.

У члану 387. у ставу 2. ријеч: „лакше“ замјењује се ријечју: „лаке“.

Члан 42.

Члан 387а. брише се.

Члан 43.

У члану 398. у ставу 1. ријечи: „двје године до пет година“ замјењују се ријечима: „три мјесеца до три године“.

Члан 44.

У члану 399. у ставу 1. ријечи: „двје године“ замјењују се ријечима: „шест мјесеци“.

У ставу 2. ријеч: „три“ замјењује се ријечју: „једне“.

У ставу 3. ријечи: „двје године“ замјењују се ријечима: „три мјесеца“.

У ставу 4. ријеч: „пет“ замјењује се ријечју: „три“.

У ставу 5. ријеч: „пет“ замјењује се ријечју: „три“.

Став 7. брише се.

Досадашњи став 8. постаје став 7.

Члан 45.

У члану 430. послје става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„(3) Оборено дрво и средства употријебљена за обарање одузеће се.“

Члан 46.

Овлашћује се Законодавни одбор Народне скупштине Републике Српске да утврди пречишћени текст овог закона.

Члан 47.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 01-1671/13
Датум: 18. јул 2013. године

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Мр Игор Радојичић